

Mijn roots Zeeland

*Geen dierder plek voor ons op aard,
Geen oord ter wereld meer ons schenkt des Leeuwen forsche stem;
'Ik worstel moedig en ontzwem!'
Het land, dat fier zijn zonen prijst,
En ons met trots de namen wijst,
Van Bestevaer en Joost de Moor,
Die blinken zullen d 'eeuwen door;
Waarvan in de historieblaên,
De Evertsen en Bankert staan,
Dat immer hoog in Eere houdt,
den onverschrokken Naerebout.
Gij, Zeeland, zijt ons eigen land,
Wij dulden hier geen vreemde hand,
Die over ons regeeren zou,
Aan onze vrijheid zijn wij trouw.
Wij hebben slechts één enk'le keus:
'Oranje en Zeeland!' da's de leus!
Zoo blijven wij met hart en mond,
Met lijf en ziel: goed Zeeuwsch goed rond.*

*Het gebeurt soms groots en onverwacht,
dat herinneringen worden teruggebracht.
Lijkend ter voorkoming van alleen staande sleur,
gebracht door twee lieve vrienden, groots le grandeur*

*bij een zon overgoten dag werd steeds meer geboden, gewis
door chauffeur, reisleader, gastheer, René, de Primus Interparis.
Hij met zijn zorgende Connie met hun duidelijker Non Solus
samen een sterk steeds duidelijker vormende modus.
De verrassing was groots het Zeeland te bezoeken.
In slechts één dag van uit zoveel invalshoeken.
Eerst het eiland Tholen Sint Annaland aan top.
Niet vergeten Stalland is en blijft een taoverkot.
Schouwen en Duiveland Zierikzee en het super Dreischor.
in de kleine Schor de wijn geproefd. Daar gingen we toch voor?
Burchsluis aan de prachtige Oosterschelde.
Waar mij geweldige herinneringen met enige emotie opwelde.
Hier bleek ook de achtergrondkennis van René,
hij deelde zijn kennis aan Connie en mij ruimschoots mee.
Op het einde der dag in de haven van Zierikzee,
Als verrassing een groots diner.*

*Wij hebben onderweg aardig kunnen bomen over van alles, zo ook over de
droogte ons allen en in het bijzonder de boeren overkomen. Over eventuele
klimaat verandering kan in mijn rubriek "Deze week 36" gelezen worden.
Gezien de discussies tijdens mijn geweldig uitstapje (Non Solus) voeg ik nog
een gedicht toe aan de hand van Jon Van Meurs, met een kleine aanvulling
van mij. Niet al te letterlijk nemen.*

Waterland

*Neem Hollands boer zijn guldens af,
zijn centen en vierduiten.
Dan houdt hij nog zijn vette klei.
En staat er bij te fluiten.*

*Neem Hollands boer zijn landen af,
dan houdt hij nog zijn water.
Daar maalt hij toch weer land uit op.
Wat vroeger of wat later.*

*Neem Holland al zijn dijken weg
en laat het onderlopen.
Geen nood; elk kaasboerineke,
gaat vissersnetten knopen.*

***Neem Holland al zijn bomen weg.
Zijn wilgen en zijn peppels.
Dan ruist nog Hollands wildezing,
door 't riet van sloot en greppels.***

***Maar neem je Hollands water weg.
Zijn plassen en zijn vaarten.
Dan is ons land geen Holland meer.
Al staat het op de kaarten.***

***Dan wordt het duin een woestenij,
Dan dorren al de weiden.
Dan gaat mijn mooie Holland dood.
Omdat het dorst moet leiden.***

***Na ons bezoek aan de Kleine Schorre, één van de grootste wijngaarden in
Nederland en gevestigd in het ringdorp Dreischor, wil ik een kleine
verandering aanbrengen aan het gedicht waterland. (ideetje)***

***Maar neem je Hollands water weg.
Zijn plassen, vaarten en sloten.
Dan gaat elk visser vrouwtje en kaasboerineke.
Wijn plantjes poten.***

Nicolaas overbeeke

Nieuwerkerk aan den IJssel